

34
2017
2018

Aria

אריה

הקאמרטה הישראלית ירושלים

מייסד ומנהל מוסיקלי: אבנר בירון

חברי התזמורת					
כינור ראשון	כינור שני	ויולה	צ'לו	חליל	בסון
מתן דגן*	הדס פבריקנט*	מיכאל פלסקוב*	צבי אורליאנסקי*	אסתי רופא*	מאוריצי פאז*
נטשה שר*	אדוארד רזניק*	דורון אלפרין	מרינה כץ*		קריסטינוס גריגס
כרמלה ליימן**	אומרי צח	בוריס רימר	אלכסנדר סינלניקוב**	אבוב	
יוקי אישיזאקה	ארנולד קוביליאנסקי	אדוארד שובייב	אסתר ולדָרס	מוקי זוהר*	קן יער
דניס ג'רסי	מיכאל קונצביץ'			אורי מירז	אלון ראובן*
רומן יוסופוב	קרן שושני		קונטרבס		רות ורון
סופיה קירסנובה			דמיטרי רוזנצוויג*		טימפני
			שי פקר		קרן פנפימון־זהבי*

נגנים אורחים: דפנה יצחקי, חליל; עלי אבן, מור לוי, קלרינט; רז ארד, דן ורון, חצוצרה; איריס גלברזון־הירש, צ'מבלו

חברי העמותה וחברי הוועד המנהל					
רוני זהבי*, יו"ר	פרופ' אבי בן בסט	רוברט דרייק	משה מיכלס*	פרופ' אורי קרשון	
אבנר אזולאי	רו"ח תלמה ברבש־קנוולר	פרופ' משה הדני*	פרופ' מנחם פיש	פרופ' דפנה שוורץ*	
יעקב אייזנר*	פרופ' בני גיגר*	גרשון זוהר	אורלי פרומן*	ד"ר לאה שמיר־שנאן	
פרופ' רות ארנון*	עו"ד יאיר גרין*	יהודה זיסאפל	ד"ר שמואל קבילי	ברוך שלו	
פרופ' שלמה בידרמן	אפרת וימן גרשוני*	רות חשין*	רו"ח רענן קופ*	דב שפיר	
ד"ר יורם בלשר*	אילן דה פריס*				

הצוות האדמיניסטרטיבי		
מנהל כללי: עמירם שאלתיאל	מנהלת מכירות: דגן פדר	עוזרת למנהל הכללי: גזבל כהן
מנהל אדמיניסטרטיבי: מיכאל קונצביץ'	ספרן: גיא ארמון	יועץ משפטי: עו"ד עמי פולמן
מפיקה: ענת ריכטר	מנהל במה: ואלרי אקסיונוב	הנהלת חשבונות: שרית יצחקי

מחלקת מנויים: 1-700-55-2000 / בימים א'-ה' 09:00-17:00

משרד התזמורת: רח' ההגנה 13, הגבעה הצרפתית, ירושלים / טל: 02-5020502 / פקס: 02-5020504
כתובתנו באינטרנט: www.jcamerata.com / אימייל: info@jcamerata.com

התזמורת נתמכת על ידי: משרד התרבות והספורט | עיריית ירושלים, האגף לתרבות ומסתייעת בתורמים שונים.

34
2017
2018**תל אביב / מוזיאון תל אביב לאמנות**

יום ו', 25.5.18 בשעה 13:00

מוצ"ש, 26.5.18 בשעה 21:00

יום א', 27.5.18 בשעה 20:00

ירושלים / תיאטרון ירושלים

יום ב', 28.5.18 בשעה 20:30

כפר שמריהו / מרכז וייל

יום ד', 30.5.18 בשעה 20:30

סביון / בית התרבות

יום ה', 31.5.18 בשעה 20:30

זכרון יעקב / אלמא מרכז אמנויות

מוצ"ש, 2.6.18 בשעה 21:00

כתיבת התכנייה: בני הנדל עיצוב: חגית מימון

אריהאבנר בירון מנצח
חן רייס סופרן**גאורג פרידריך הנדל (1759-1685)**

קנטטה "רודנית אכזרית, אהבה" HWV 97

דקלה בניאל (1967)

"לנעמי"

הייטור וילהלובוס (1959-1887)

באכיאנס ברזיליירס מס' 5

הפסקה

פרנץ שוברט (1828-1797)

סימפוניה מס' 6 בדו מז'ור ("הקטנה") ד' 589

בשנת 2005 זכה בפרס שרת החינוך על מציאות ותרומה אמנותית רבת שנים בתחום המוסיקה בארץ, ובשנת 2013 העניק לו משרד התרבות והספורט פרס ע"ש אריק איינשטיין ליצרים שתרמו להתפתחות התרבות הישראלית לדורותיה.

באקדמיה למוסיקה בווינה ובמוצרטאום של זלצבורג. גישתו למוסיקה ולאינטרפרטציה מושפעת מהשכלתו הרחבה במוסיקה ובמדע. כחלילן הרבה להופיע בהרכבים קאמריים וברסיטלים, וניהל כיתות אמן רבות משתתפים בארץ ומחוצה לה. כמורה וכמחנך העמיד דורות של חלילנים ושל מורים לחליל. הוא הקים בזמנו את "אנסמבל סולני הגליל", הרכב וירטואוזי שזכה להצלחה בינלאומית בזמן קצר.

אבנר בירון ניצח על התזמורת הפילהרמונית הישראלית, התזמורת הסימפונית ירושלים רשות השידור, התזמורת הסימפונית חיפה והסינפוניה באר שבע, והוא מוזמן לנצח על תזמורות ברחבי העולם. כמו כן כיהן כמנהל המוסיקלי של פסטיבלים, ביניהם "אבו גוש" ו"ימי מוסיקה וטבע בגליל".

ב-1994 החל בירון לכהן כראש האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. בשלוש הקדנציות של כהונתו הצעיד את האקדמיה להישגים מרשימים: הוא יזם את פתיחתה של מחלקה למוסיקה מזרחית, הקים את התזמורת הקאמרית של האקדמיה ויסד את הפקולטה למוסיקה רב תחומית. בירון נבחר לכהן כחבר הוועדה המתמדת של ארגון האקדמיות הגבוהות למוסיקה באירופה (AEC).

חדשנות ומעוף מאפיינים את המנצח והחלילן אבנר בירון, המייסד, המנהל המוסיקלי והמנצח הקבוע של הקאמרטה הישראלית ירושלים. בעבודה שיטתית, מאומצת ויצירתית הקנה לתזמורת יוקרה בארץ ובעולם, והופעותיה תחת שרביטו זוכות לשבחי הביקורת, לאמון המנויים הוותיקים ולהערכתם של המצטרפים החדשים.

זוהי עונתה ה-34 של הקאמרטה הישראלית ירושלים. מלבד הופעותיה בארץ, הופיעה התזמורת גם באולמות מרכזיים בפריס, באמסטרדם, בברלין, בלוצרן, בבאזל, בז'נבה, במדריד, בניו יורק, בווינגטון, בלוס אנג'לס, בשיקגו, באלסקה, בבייג'ין, בשנחאי, בטביליסי, בירוואן, בסידני, במלבורן, בבנגקוק ובוורשה.

נכסי צאן הברזל של המוסיקה הקלאסית הם כמובן עמוד התווך של רפרטואר הקאמרטה, אך מלבד יצירות מוכרות ואהובות של יוצרים בעלי שם, אבנר בירון בוחר בעבור תכנוני הרפרטואר השנתיים גם יצירות מסקרנות ונדירות מן המוסיקה העולמית שאין מרבית להשמיע באולמי הקונצרטים. כמו כן הוא מזמין בעבור התזמורת יצירות חדשות ממלחינים ישראלים.

את הקריירה המוסיקלית שלו החל אבנר בירון כחלילן בתזמורת הפילהרמונית הישראלית ובתזמורת הקאמרית הישראלית. לפני כן למד ביולוגיה באוניברסיטה העברית והשתלם בניצוח

באפריל אשתקד, אחרי הופעתה של הסופרן חן רייס עם התזמורת הסימפונית של שיקגו ברקוויאם של פורה, כתבה מבקרת ה"שיקגו ספלאש": "הצלילים הטהורים שהפיקה רייס היו חוויה בפני עצמה. נקל להבין מדוע הוזמנה לוותיקן, לשיר במיסת חג המולד".

חן רייס, בוגרת תיכון האמנויות תלמה ילין, זוכת מלגות קרן התרבות אמריקה-ישראל וקרן רונן, עשתה את שירותה הצבאי בתזמורת צה"ל. את לימודיה האקדמיים השלימה בברוקלין קולג', ומשהזמינה מאסטרו זובין מהטה לשיר באופרה הממלכתית הבווארית, המריאה הקריירה שלה למעמד של כוכבת בינלאומית.

רייס הופיעה בקונצרטים עם הפילהרמוניות של וינה ושל ברלין, התזמורת הממלכתית של ברלין, סימפונית הרדיו של ברלין, הסימפונית של דיסלדורף, תזמורת המוצרטאום הווינאי, תזמורת פריס, התזמורת הלאומית של צרפת, הסימפונית של פיטסבורג ושל דאלאס ועוד ועוד.

בגאלה לרגל 30 שנות קיומו של אולם סונטורי בטוקיו, בסתיו 2016, הופיעה רייס עם הפילהרמונית של וינה בניצוח מהטה. בסתיו 2017 שרה את הרביעית של מהלר בסיוור עם תזמורת הקונצרטֶהֶאוז בניצוחו של דניאלה גאטי באמסטרדם, בפרומס של לונדון, בפסטיבל לוצרן ובפסטיבל אנסקו.

רייס מרבה להופיע בהפקות האופרות הממלכתיות של וינה והמבורג, האופרה הגרמנית בברלין, "תיאטר שאנד אליקה"

בפריס, "תיאטרֶו אֶלה סקאלה" במילאנו, ה"זֶמֶפֶראופר" של דרזדן, פסטיבלי הקיץ של וינה ושל פירנצה, אופרת פילדלפיה והאופרה הישראלית. היא מופיעה עם מנצחים כגון אֶשְנֶבֶאך, בארנבוים, בולטון, הוֹנְק, הרדינג, וֶלְזֶר־מוֹסֶט, טייט, ינובסקי, כריסטי, מהטה, מינקובסקי, פאפאנו, רֶנִיקֶלֶס וְתִילְמָן.

ברפרטואר האופראי שלה מורגנה **באלצינה** של הנדל, **אאורידיצה באורפיאו ואאורידיצה** של גלוק, **איליה באידומניאו**, קונסטנצה **בהחטיפה מן ההרמון**, סוזנה **בנישואי פיגארו** ו**פמינה בחליל הקסם** - כולן של מוצרט, **מרצלינה בפידליו** של בטהובן, **רוזינה בהספר מסביליה** של רוסיני, **אדינה בשיקוי האהבה** של דוניצטי ומארי **בבת הגדוד** שלו, **אמינה בהסהרורית** של בליני, **גילדה בריגולטו** של ורדי, **אוסקר בנשף המסכות** שלו ו**נְנֶטָה בפלסטף** שלו, **אדלה בהעטלף** של יוהאן שטראוס, **גרטל בהנזל וגרטל** של הומפרדינק, **סופי ברוזנקווליר** של ריכרד שטראוס והתפקיד הראשי **בהשועלה הערמומית הקטנה** של יאנאצ'ק.

התקליטור קשרים (Liaisons) שהקליטה עם תזמורת "אמנות העולם" בניצוח ורנר ארהרדט ובו אריות של צ'מרחה, היידן, סליירי ומוצרט, זכה בפרס דיאפזון הזהב 2011. עוד בין 15 תקליטוריה: פסקול הסרט עטור הפרסים **בושם**, עם הפילהרמונית של ברלין בניצוח סר סיימון ראטל ו**הרקוויאם** של פורה עם תזמורת פריס בניצוח פֶאוּו יֶרֶי.

זאת הופעתה הראשונה עם הקאמרטה הישראלית ירושלים.

אריה: אלגרו / רציטיב / אריה: לרגטו / רציטיב / אריה: אלגרו

ב-1685 באו לעולם שלושה ענקי בארוק. בסתיו, כשנולד בנאפולי דומניקו סקרלטי, כבר היו שני המאורות האחרים, באך והנדל, בני חצי שנה. באך, יליד אייזנך, נותר גרמני כל חייו, ואילו הנדל, יליד האלה, היה "מלחין בריטי יליד גרמניה", כפי שאוהבים לכנותו האנגלים. שני שלישים מחייו פעל בלונדון, וקודם לכן שהה שלוש שנים באיטליה, בה קנה לו ידידים וידע. כתיבת קונצ'רטי וסונטות למד מוויאלדי ומקורלי, ובהלחנת אופרות וקנטטות השתכלל בזכות אלסנדרו סקרלטי, אביו של דומניקו.

הנדל הראה סימני גאונות מגיל צעיר. לא ברור כמה אמת יש בסיפור, כי נגינת מקלדת למד בעליית גג, בהסתר מאביו, שדרש כי ילמד עריכת דין ויתרחק מן המוסיקה. דבר אחד ברור: די היה במיומנויות האוטודידקטיות שקנה לו, כדי לעורר את רצונו של המאסטר הגדול של האלה, פרידריך צ'כאו, להיות לו למורה להלחנה ולקדמו בנגינת מקלדות. יש פרדוקסליות בכך, שבית הספר למשפטים, שבו "נאלץ" הנדל ללמוד זמן מה במצוות אביו, קידם את יכולותיו כמלחין. לדעת פרופ' מיכאל מלצר, לא היו בעידן הנאורות כלימודי תורת הרטוריקה כדי לשכלל את יכולותיו "האדריכליות" של מלחין*.

משהצליח הנדל לעלות על רבו צ'כאו, נתמנה לעוגבר הקתדרלה הקלוויניסטית של האלה, וכעבור שנה כבר שימש כנר

וצ'מבלן באופרה של המבורג. ב-1705, והוא בן 20, ניצח שם על ביצוע האופרה הראשונה שלו, **אלמירה**. את מסעותיו האיטלקיים ערך בשנים 1706-1710. באיטליה הלחין אורטוריות, קנטטות ומוסיקה לטינית בעבור הכנסייה הקתולית. בכורת האופרה שלו, **אגריפינה** בחורף 1709/10, בוונציה, הייתה הצלחה מרעישת-אלום.

ב-1710 מונה הנדל לקפלמייסטר בחצר נסיך הנובר, ובאותה שנה נסע ללונדון. שם התקבלה האופרה שלו **רינלדו** בחום כה רב, עד כי החל לשקול להשתקע בבירה האנגלית. הצלחות לונדוניות נוספות חיבבו אותו על האריסטוקרטיה והאינטליגנציה הבריטית, והמלכה אן העניקה לו קצבת קיום. האם לשוב למשרתו בגרמניה או להישאר באנגליה? הדילמה הזאת נפתרה חיש, כאשר ג'ורג', מעסיקו הגרמני, היה לג'ורג' הראשון מלך בריטניה ואירלנד. הנדל נשאר אפוא, וב-1726 קיבל אזרחות בריטית. כמו מלכו היה מג'ורג' לג'ורג' פרידריך הנדל, "מלחין בריטי יליד גרמניה".

באנגליה ניהל הנדל את להקת האופרה הראשונה שם, "האקדמיה המלכותית למוסיקה"^{**} וכתב לה אופרות. אחר כך יסד את "האקדמיה המלכותית החדשה למוסיקה", ובמסגרתה חיבר במשך עשור שתי אופרות בכל שנה. סך האופרות "האיטלקיות" שהלחין הנדל הוא 42, ובשלב מסוים, כשהחל להתחוויר לו כי הקהל מעדיף יצירות באנגלית, וכי אורטוריות זולות מאופרות, עבר לכתוב אורטוריות באנגלית צחה, 29 במספר, ובהן **משיח**, שעל כתיבתה מתהלכת האנקדוטה, כי אחרי ימים בלא

מאכל ומשקה יצא מחדרו בברוק סטריט המלחין האקסצנטרי הנדל, וכשדמעות זולגות על פניו הכריז באוזני משרתו: "אני חושב שעניי חזו באלוהינו הטוב".

את הקנטטה "רודנית אכזרית, אהבה" חיבר הנדל ב-1721, לקונצרט ב"קניגס תיאטר" של לונדון. הקונצרט היה טקס קבלת הפנים לסופרן מ'גרטיטה דורסטנטי, שעמה עבד הנדל באיטליה, ושאותה החליט לגייס ל"אקדמיה המלכותית החדשה".

הקנטטה בנויה כמבנה סימטרי:

אריה רציטיב **אריה** רציטיב **אריה**.

הרציטיבים הם רקמת החיבור בין האריות, שהן זירות הדרמה, וגם בהן שולת הנדל הרטוריקן סימטריה מוסיקלית: פרלוד, אינטרלוד ופוסטלוד מחלקים כל אריה לשני חלקים, שהם בעצם שלושה, כי חלק א' מושר פעמיים.

אך הסימטריה איננה תכלית. תפקידה להבליט את הגיוון התכני: המוסיקה של כל אריה מבטאת הלוך רוח אחר, בתואם עם הטקסט. האריה האמצעית מינורית ונוגה כל כולה, והנגיעות הכרומטיות שבה מלוות חשש וכאב. ובאריות הקצה המזויר שולט: הארייה הפותחת היא איחול תמים, ואריית הסיום שופעת בטחון ואופטימיות.

*בנתחו פנטסיה לחליל של טלמן, מלצר מראה, כי היא עשויה **הקדמה, הצגת רעיון, פיתוח, הוכחה וביסוס, הבאת דעה נגדית ומסקנה** - וכל זה בשפת המוסיקה.
** שאין לבלבלה עם הקונסרבטוריון בעל שם זה, שהוקם בלונדון ב-1822.

המילים מאת משורר אלמוני / עברית: בני הנדל

Text by anonymous poet

מס' 1 אריה - אלגרו

רודנית אכזרית, אהבה,
לי השיבי את אהובי,
או חרות אָנָא לי תני!
אם תעשי לי את זאת הטובה
רב תודה תמצאי בלבבי,
כי כפיות תודה אין בי, לא, לא! (מושר פעמיים)

No. 1 Aria - Allegro

Crudel tiranno, Amor,
O rendimi 'l mio ben,
O dammi libertà!
Del suo fedele ardor
Questa mercede al sen
Ingrato non si dà, no,no! (da capo al fine)

רציטיבי

אך הנה, אל לבי את שולחת
תקוה מרגיעה, מלטפת,
שבה צפונה הבטחה,
כי עומד בקרוב הוא לשוב
היקר ללבי, האהוב.

Recitativo

Ma tu mandi al mio core
La speme lusinghiera,
Che promette il ritorno,
Il ritorno bramato
Del caro bene amato.

מס' 2 אריה - לרגטו

תקוה שלי מתוקה,
אל תטשי אותי, אָנָא ממני!
שהרי תחושות מועקה
של פרדה לא אחוש בזכותך.
הן חיה אני למענך. (מושר פעמיים)

No. 2 Aria - Larghetto

O dolce mia speranza,
No, non partir da me!
Per te, di lontananza
Non sento più tormento
E vivo sol per te. (da capo al fine)

רציטיבי

בלעדיך, מתוקתי, התקוה,
לא אוכל עוד לשאת כאבי;
את הרגעת יסורי לבבי,
והבטחת כי יבוא יום חֲדוּה,
בו יזהר ויאיר כוכבי,
ואשוב אחבק אהובי.

Recitativo

Senza te, dolce spene,
Viver in tanto duolo io non potrei;
Tu degli affanni miei tempri il dolore,
E prometti che un di contenta, lieta
Superato il rigor del fato rio,
Tornerò ad abbracciar l'idolo mio!

מס' 3 אריה - אלגרו

תקותי היקרה, לבי הרוה
בוטח בך כל הזמן,
הוי, תקוה יקירה!
כשישוב אהובי, מאוד אקוה,
כי גם הוא יהא לי נאמן. (מושר פעמיים)

No. 3. Aria - Allegro

O cara spene, del mio diletto
Il core amante, si fida in te,
O spene cara!
L'amato bene, che torni aspetto
Fido e costante al par di me. (da capo al fine)

רקוויאם

אוליבר וֹדֵר מנצח (גרמניה)
אלינור זֶוֶן סופרן (ישראל)
טוביאס בְּרַנְדֵט בריטון (גרמניה)
האנסמבל הקולי הישראלי
 מנהל מוסיקלי: **יובל בן עוזר**

דיוויד פּוֹפֶר / רקוויאם אופ' 66 בפה דיאז מינור
אלה מילך־שריף / שחרית (בכורה עולמית)
פורה / רקוויאם אופ' 48 ברה מינור

תל אביב: מוזיאון תל אביב לאמנות

יום א', 24.6.18 בשעה 20:00
 יום ו', 29.6.18 בשעה 13:00
 מוצ"ש, 30.6.18 בשעה 21:00
ירושלים: תיאטרון ירושלים, אולם הנרי קראון
 יום ג', 26.6.18 בשעה 20:00

חושבים מוסיקה 4 | כל העולם במה

ניר כהן־שליט מנצח
עודד קוטלר מרצה
שקד בר סופרן

על פי שייקספיר, כולנו שחקנים על במת העולם. השחקן מבסס את מלאכתו על היכולת הכלל אנושית להציג "פרסונה", אלא שבשחקן מצוי גם הכישרון להעביר לזולת, באמצעות שלל מסכותיו, חוויות רגשיות של דמויות רבות. **עודד קוטלר**, שחקן ובמאי, גילם עשרות תפקידים בתיאטרון, בקולנוע ובטלוויזיה, ביים מחזות קלאסיים ומודרניים, והתמסר לפיתוח המחזאות המקורית. לאחרונה הוציא אוטוביוגרפיה ושמה "ימים רבים לא יכסו".

יושמעו קטעים **מיוליוס קיסר** של הנדל, **פְּסִיכָה** של לולי, **מְדִיאָה** של פְּרֹבֶנְצִי, **הסערה** של לוק, **אידומניאו** של מוצרט ו**פּוֹלְטָה** של ראמו ושירים ממחזות זמר של סונדהיים, בוק, לואו ואחרים.

תל אביב: מוזיאון תל אביב לאמנות, אולם אסיא

יום ו', 8.6.18 בשעה 11:00

המלחינה דקלה בניאל, המרבה לשלב ביצירותיה אמנויות חזותיות ואמנויות במה, החלה את לימודי המוסיקה אצל המלחין פרופ' אריק שפירא, חתן פרס ישראל. אחר כך השתלמה בלימודי קומפוזיציה, פסנתר וניצוח באקדמיה הגבוהה לאמנויות באוטרֶכְט שבהולנד.

את לימודי התואר הראשון השלימה בניאל באקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בירושלים, אצל פרופ' ארי בן שבתאי והמנצח פרופ' מנדי רודן. בנוסף ללימודי מוסיקה, קנתה לה גם ידע בהנדסת קול במכון לחקר הצליל במנהטן. בגמר ההפקה של וידאו השתלמה אצל מר ערן שטרן, ראש החוג לעיצוב למסך במכללת שנקר.

כאמור, מתחילת דרכה כיוצרת, בניאל מרבה לשבץ בעבודותיה אלמנטים של תיאטרון, תאורה, וידאו, ציור ופיסול. בין עבודותיה: **יער הגעגועים** לאנסמבל ולשחקן, **ילדה של קיץ** למקהלה ולתזמורת, **שמונה תמונות** לאנסמבל של ארבעה עשר נגנים, האופרה לילדים **מלכת הלילה** בשילוב וידיאוארט, **סינפוניטה ערבית** לשמינייה "מעורבת" (רביעיית כלי קשת, כינור ערבי, קאנון, עוד ודרבוקה), **שעת הצועניות** - קונצרט בשילוב מחול בביצוע טריו אפסיונטה, **דירה להשכיר** - קונצרט תיאטרלי בביצוע אנסמבל סולני תל אביב, **והילד הזה הוא אני** - מופע עם הסופר יהודה אטלס ועם מקהלת מורן, **רכבות אחרות** - מופע בינתחומי בביצוע הרביעייה למוסיקה ישראלית עכשווית, ובאותו ביצוע - **ציפורים 1 וציפורים 2**, שתי רביעיות המדמות קולות ציפורים.

עוד בצעו מיצירותיה של דקלה בניאל: התזמורת הסימפונית ירושלים רשות השידור, חמישיית המתכת הישראלית, מקהלת בת קול ושלישיית עתר.

יצירותיה מבוצעות ברחבי הארץ: במוזיאון תל אביב לאמנות, בפסטיבלי האביב בראשון לציון, בקונצרטי "אתנחתא" של קול המוסיקה בתיאטרון ירושלים, בסינמטקים של ירושלים ושל חיפה, בתיאטרון גבעתיים, במרכז האמנויות אלמא בזכרון יעקב ועוד. בעולם בוצעו יצירותיה בהולנד, ברומניה, בגרמניה, במוזיאון היהודי בניו יורק ובעיר האסורה בבייג'ין.

בין השנים 2002-2010 הייתה דקלה בניאל מנהלת הרביעייה למוסיקה ישראלית עכשווית, עמה זכתה ב-2003 בפרס שרת

התרבות על שם עדן פרטוש, וב-2004 בפרס הראשון בתחרות ע"ש פנדרצקי בקראקוב שבפולין. משנת 2013 דקלה בניאל מנצחת על מקהלת "שבא", מיסודו של שלמה גרוניך.

במקביל לפעילותה האמנותית, בניאל פועלת זה שנים בפיתוח היצירות של ילדים ומבוגרים בספקטרום האוטיסטי באמצעות מוסיקה.

דבר המלחינה על יצירתה

את היצירה **לנעמי** כתבתי במקור לשלישיית פסנתר בשנת 2016, בעקבות מותה הטראגי של אחיינית בתאונת דרכים, והיא בת חמש שנים ושלושה חודשים בלבד.

היצירה נפתחת בקינה בנגינת האבוב ובליווי התזמורת. כניסתה של קרן היער מסמנת את תחילתה של פוגה בשלושה קולות, ולאחר האקספוזיציה של הקולות, היצירה ממשיכה אל עבר הפיתוח. ברגע של שיא וכאב, מצוטט לפתע הוולס המוכר מתוך "אגם הברבורים" של צ'ייקובסקי. הוולס מתפתח בחן ומתלווים אליו מקצבי פלמנקו, אך המחול העליז נגדע באחת על ידי אקורדים קודרים שאינם מוצאים פתרון.

היצירה בוצעה לראשונה בשנת 2016 על ידי טריו אפסיונטה במסגרת הסדרה "פועם בלב" במוזיאון תל אביב לאמנות. כעת הנה לפינכם עיבוד לתזמורת, שנכתב בהזמנתה של הקאמרטת הישראלית ירושלים.

היצירה מוקדשת באהבה אינסופית לנעמי בניאל ברון.

אַרְיָה (קֶנְטִילְנָה): אַדְג'וֹ / דְבִסָּה (מְרִטְלוֹ): אַלְגֵּרוֹ

בשנת לידתו של הייטור וילה-לובוס בוטלה סופית העבדות בברזיל, והתערותם של יוצאי אפריקה בשבטי הילידים ובמהגרים האירופיים, יצרה בברזיל מוסיקה מרתקת. הביוגרפיה האישית של וילה-לובוס הביאה לידי שילוב יסודות מבורך גם בו עצמו.

בילדותו למד נגינת צ'לו וקלרינט מאביו, ליד ספרד, בבית דודתו הפסנתרנית ינק פרלודים ופוגות של באך, ומשהתייתם מאביו ונאלץ לצאת להתפרנס בנגינת פסנתר, צ'לו וגיטרה בבתי ראינוע וקפה, קָבַר אל חבורות נגני רחוב. כך התוודע אל המודוסים של השורו, מעין רגטיים ברזילאי, ואל מקצביו הסינקופטיים. בהגיעו לגיל 18, החליט לצאת מעירו, ריו דה זניירו, אל מדבריות צפון ברזיל ואל האמזונס, לאסוף שירי'עם. כל אלה נמזגו ביצירתו.

וילה-לובוס בגר לידי דמות ססגונית: בין נשיפה לשאיפה של עשן סיגרים הפיק פיו גוזמאות על מפגשיו עם קניבלים, וכשהחל להלחין, אמר: "המוסיקה שלי טבעית כמפל מים!" וגם: "רגל באקדמיה, ואתה אבוד!" מתברר שגם בטענת האוטוידיקטיות הגמורה שלו הייתה הגזמה. הוא למד גם למד במכון הלאומי למוסיקה של ריו, אף כי גם אחרי תום לימודיו חרג סגנונו מן התלמים הדידקטיים.

הצלחתו כמלחין לא באה בקלות. מבקר כתב שלוילה-לובוס אין סיכוי, כי לא נולד

על גדת הוולגה, ושמו אינו מסתיים ב"ov" או ב"ev". ב-1915, אחרי מסע שני וממושך באמזונס, ערך וילה-לובוס קונצרט בריו, והמבקרים רטנו שסגנונו "מודרני מדי".

כעבור שנים כתב: "איני כותב דיסוננסים כדי 'להישמע מודרני'. בכתבתי יש סינתזה. תרתי את ארצי לאורך ולרוחב כדי להכיר את נשמתה. השווייתי את מחקריי עם קומפוזיציות זרות, וחיפשתי מה יתמוך באינסטינקטים שלי ובתפיסותיי".

ישועת הפרסום באה מן החוץ. ב-1918 התרשם מעבודתו ארתור רובינשטיין, שהיה בסיוור בדרום אמריקה, והפסנתרן המהולל הצליח לשכנע את המלחין הצעיר "לצאת לחו"ל". בשנות העשרים בילה וילה-לובוס בפריס, שם פגש את פולנק, סטרווינסקי ופרוקופייב, ועם שובו נטל עליו לארגן מחדש את תחום הוראת המוסיקה בארצו.

בד בבד המשיך להלחין. תחת ידו יצאו אופרות, בלטים, רביעיות ו-11 סימפוניות. בשנות השלושים רבו סיווריו בעולם, ואז כבר נודע - גם בארצו - כגדול מלחיני ברזיל.

דוגמה טובה לשאיפת הסינתזה של וילה-לובוס היא היצירה שלפנינו, הפופולרית שבתשע הסוויטות המרכיבות את סדרת "בכינס ברזיליירס", שחוברו בין 1930 ל-1945. משמעות השם האוקסימורוני הוא "יצירות באך ברזילאיות". מה שניסה המלחין לומר בדרכי הלחנת היצירה ובבחירת שמה הוא, כי "סדנא דארעא חד הוא", או "מוסיקה היא מוסיקה". וכך כתב: "זאת מחווה לגאונותו של יוהאן סבסטיאן

באך, שבו אני רואה מעין מעיין אוניברסלי, עשיר ועמוק, המחבר בין כל בני האדם".

תזמורי הסוויטות שונים זה מזה, ולפעמים יש בהן גם קולות. המשותף להן הוא הלבשת עקרונות הרמוניים וקונטרפונקטיים של באך על פולקלור ברזילאי. כל סוויטה נושאת שני שמות, שם "באכי" ושם ברזילאי.

סוויטה מס' 5 כתובה לסופרן ולשמניית צ'לי. שני פרקים ביצירה: **פרק א'** הוכתר בשם ה"באכי" "אַרְיָה" ובשם הברזילאי "קֶנְטִילְנָה". ואמנם שירתי הוא, כשמותיו: הפרק הולחן ב-1938 לטקסט של הסופרן רות וִלְדֶרְס קוֹרְאָה, ראשונת המבצעות. בקצות הפרק, על רקע בסו אוסטינטו כמו-באכי במשקל 5/4, הזמרת מְחַקֶּה את שירת הקסם של הצ'לו הסולן, בתחילה בווקליזה ובסיום בהמהום. ובתוך - שיר געגוע (saudade ברזילאי) דרמטי וכרומטי שמעורר הירח העולה עם ערב בטבע ובנפש.

פרק ב' הולחן ב-1945 למילות המשורר מנואל בנדיירה. שם הפרק "מחול" וגם "מְרִטְלוֹ" ("פטיש" בפורטוגזית). פטיש אולי, כי הפרק (במשקל 2/4) רצוף סינקופות, פיציקטי וסטקטי. את באך ניתן למצוא בְּכִמְרִיצִיטִיבִים שבפי הזמרת ובכמה פסקאות פּוֹגְטוֹ נמרצות בליווי.

הדרמה והרומנטיקה משותפות לשני הפרקים, אך כאן רבה עוד יותר הדרישה מן הסולנית, המתבקשת להישמע כמו ציפור שיר. עיבוד לתזמורת מאת איליה קוֹזִינְץ' מחליף את ליווי שמונת הצ'לי המקורי.

1. אריה (קנטילנה) | מילים: רות ולדרס קוראָה / עברית: בני הנדל*
 בְּעֶרְב, עֲנֵנָה וְרֹדֵה וְשִׁקּוּפָה
 תְּלוּיָה עַל תֵּבֵל חוֹלְמֵנִית וַיְפִיּה!
 מִן הָאֵינְ בְּנֵעַם עוֹלָה הַלְבָּנָה,
 וּמִיָּפָה אֶת הָעֶרֶב, כְּעֵלְמָה עֲדִינָה,
 מְכִינָה אֶת עֲצָמָה, חֲלוּמֵי תֵּבֵל וְנֵאֻוָּה,
 וְנֵאֻוָּה לְהִשְׁאֵר נִשְׁמָתָהּ מִתְּאֻוָּה.
 הִיא קוֹרֵאת לְשָׁמַיִם, לְאָרֶץ, לְעוֹלָם,
 עַד כִּי כָל קוֹל צִפּוֹר מְלִינָה נֵאָלֵם,
 וּמְלוֹא תִפְאָרְתָם מְצִיגִים פְּנֵי הַיָּם...
 מְעִירָה הַלְבָּנָה בְּאוֹרָה הַמֶּתוּק
 גְּעוּגוּעַ אֶכְזֵר, וּבוֹ דָמַעַ וְשִׁחּוּק!
 בְּעֶרְב עֲנֵנָה וְרֹדֵה וְשִׁקּוּפָה,
 תְּלוּיָה עַל תֵּבֵל חוֹלְמֵנִית וַיְפִיּה!

1. Aria (Cantilena) | Lyrics: Ruth Valladares Corrêa
 Tarde uma nuvem rósea lenta e transparente
 Sobre o espaço, sonhadora e bela!
 Surge no infinito a lua docemente,
 Enfeitando a tarde, qual meiga donzela
 Que se apresta e a linda sonhadoramente,
 Em anseios d'alma para ficar bela.
 Grita ao céu e a terra toda a Natureza!
 Cala a passada aos seus tristes queixumes,
 E reflete o mar toda a sua riqueza...
 Suave a luz da lua desperta agora
 A cruel saudade que ri e chora!
 Tarde uma nuvem rósea lenta e transparente.
 Sobre o espaço, sonhadora e bela!

2. ריקוד (מרטלו) | מילים: מנואל בנדיירה / עברית: בני הנדל*
 אֵירֶרֶה**, צִפּוֹרִי מִמְדָּבֵר קָרִירִי***
 אֵירֶרֶה, שְׁתַּפְּתִי, הַגִּיטָרָה הֵיכָן?
 הֵיכָן יִפְתִּי? הוּי, מְרִיָּה הֵיכָן?
 מָה עֲצוּב גּוֹרְלוֹ שֶׁל נֶגֶן מְזַמֵּר
 בְּלִי גִיטָר שִׁילֹוֹה אֶת שִׁירֵיו לְאֵהוּבָתוֹ,
 שְׁרִיקָתוֹ חֲלִילָה, הַחֲלִיל שֶׁל אֵירֶרֶה:
 חֲלִילָה הַמְדָּבֵרִי, בְּשַׁעַת שְׁמִצְטִלְצֵל הוּא,
 כְּלָנוּ נֵאָנַחַת, גַּם אִם לֹא נִרְצָה!
 שִׁירְךָ הֵן נוֹבֵעַ מִן הַמְדָּבֵר הַחֲרָב,
 וְהוּא מְשֵׁב מְרָגִיעַ, הַמְרַכֵּף אֶת הַלֵּב.
 אֵירֶרֶה, נָא שְׁחַרְר אֶת שִׁירְךָ! שִׁיר עוֹד! שִׁיר עוֹד!
 כְּדִי לְהִזְכִּיר אֶת קָרִירִי!
 שִׁיר קַמְבַּשִׁירָה**, שִׁיר יוֹרִיטִי***! שִׁיר,
 אֵירֶרֶה! שִׁיר, שִׁיר וּבְכָה!
 פְּטַטְטִיּוֹה*** בְּסִצְ'הִיזִי***! מְרִיָּה-נִכּוֹן-שֶׁכְּבָרֵבֶקֶר***?
 נְשִׁירָה, כָּל הַקּוֹלוֹת,
 הַצִּפּוֹרִים שֶׁבְּסֶרְטָאוּ בְּסִצְ'הִיזִי הִי, סִבְיָה**!
 הֵנָּה, כְּכֹה, "לִיאֵלִיא", לְשִׁירֵיו הִי, סִבְיָה שֶׁל הַיַּעַר הַמְצְטִלְצֵל!
 הֵנָּה, כְּכֹה, "לִיאֵלִיא", "לִיאֵלִיא" הִי, סִבְיָה שֶׁל הַיַּעַר הַסּוֹבֵל!
 שִׁירְכֶם הֵן נוֹבֵעַ מִן הַמְדָּבֵר הַחֲרָב,
 וְהוּא מְשֵׁב מְרָגִיעַ, הַמְרַכֵּף אֶת הַלֵּב.

2. Dansa (Martelo) | Lyrics: Manuel Bandeira
 Irerê, meu passarinho do sertão do Cariri,
 Irerê, meu companheiro, cadê viola?
 Cadê meu bem? Cadê Maria?
 Ai triste sorte a do violeiro cantadô,
 Sem a viola em que cantava o seu amô,
 Seu assobio é tua flauta de irerê:
 Que tua flauta do sertão quando assobia,
 A gente sofre sem querê!
 Teu canto chega lá do fundo do sertão
 Como uma brisa amolecendo o coração.
 Irerê, solta teu canto! Canta mais! Canta mais!
 Pra alembrá o cariri!
 Canta, cambaxirra! Canta, juriti! Canta,
 Irerê! Canta, canta, sofrê!
 Patativa! Bem-te-vi! Maria-acorda-que-é-dia!
 Cantem, todos vocês,
 Passarinhos do sertão! Bem-te-vi! Eh sabiá!
 Lá! Liá! liá! liá! liá! liá! Eh sabiá da mata cantadô!
 Lá! Liá! liá! liá! liá! liá! Eh sabiá da mata sofredô!
 O vosso canto vem do fundo do sertão
 Como uma brisa amolecendo o coração.

*תודה לד"ר אליהו פלדמן
 ולד"ר מירנה הרצוג על
 עזרתם בתרגום.
 ** שמות ציפורים, כולם
 אנומטופיניים.
 "מְרִיָּה-נִכּוֹן-שֶׁכְּבָרֵבֶקֶר?"
 שולב כנראה כאנקדוטה,
 כי השאלה "Maria
 acorda que é dia?" הוא
 שם שיר ברזילאי ישן.
 *** נווהמדבר באזור
 סרטאו הצחיח
 בצפון-מזרח ברזיל.

2019-2018

מכירת המינויים בעיצומה

חוגגים אתכם 35 שנים

עונה 2019-2018

כלים וקולות

הסדרה תארח שלוש מקהלות וסולנים בינלאומיים וישראלים מן השורה הראשונה בתכנית עשירה ומגוונת - יצירות ידועות ואהובות לצד יצירות לא שגרתיות ומרתקות.

השתקפיות

הסדרה החדשה תארח את האמנים חוה אלברשטיין, שלומי שובן, יוני רכטר, מרינה מקסימיליאן, נגה ארז וההרכב רד אקסס, ותתמקד בהשתקפות של הזמר העברי, מוסיקה עממית ומוסיקה אלקטרונית במוסיקה הקלאסית.

לפרטים ולרכישת מינוי: 1-700-55-2000
או באתר: www.jcamerata.com

**אדג'ו - אלגרו / אנדנטה / סקרצו:
פרסטו - טריו: פיו לנטו / אלגרו מודרטו**

ל שקיוותה אליזבת ויץ-שוברט הווינאית כשהושם בחיקה תינוקה ה-13, הוא כי פּרַנְצֶל זה ימשיך ויחיה, שלא כמו רבים מילדיה הקודמים שנקטפו בינקותם. בוודאי לא עלה על דעתה, כי לימים יוזכר שם בנה עם שמות היידן, מוצרט ובטהובן. לשיבה טובה לא הגיע פרנץ שוברט, אך בזכות דחף יצירה וכישרון נדיר ("המלודיסט" קראנו לו פעם), הצליח להפיק בעשור וחצי בלבד מעל לאלף יצירות רבות הבעה ויופי: כ-600 שירים, מאות יצירות קאמריות וליטורגיות, אופרות, מוסיקת במה ו-9 סימפוניות.

מפתיע כי בעודו בחיים לא פרץ שוברט אל תודעת העולם, ואפילו לא אל תודעת דוברי הגרמנית שמחוץ לווינה. הוכחה עגומה לכך היא אי הצלחתו של יוזף פון שפאון, חברו הטוב של שוברט, להשיג את ברכתו של גתה, המשורר הנערץ, ללחנים שהתאים שוברט לשיריו. מפתיע באותה מידה כי האכזבה לא פגמה בבטחונו של שוברט כיוצר: "אני מלחין כמו אל", כתב, "מה שנכתב, חייב להיכתב כך ולא אחרת".

במלאת לו חמש החל פרנץ ללמוד נגינת כינור ומוסיקה מידי אביו. נגינת פסנתר למד מאחד מאחיו, ושירה ונגינת אורגן - ממנצח המקהלה של כנסייה במורד הרחוב. במהרה הוסיף גם את הווילה לרשימת כליו, ואז התקבל לרביעייה המשפחתית, שבה ניגנו שני אחיו איגנץ ופרדיננד בכינור, האב פרנץ-יאודור בצ'לו והוא, הקטן, בוויולה.

בזכות מוסיקליותו וקולו הנעים התקבל באוקטובר 1808 למקהלת החצר הקיסרית. הבוחן היה לא אחר מאשר מאסטרו אנטוניו סליירי. עם צירופו למקהלה, התקבל שוברט כתלמיד הפנימייה הקיסרית, ואחר כך גם ככנר שני בתזמורת המוסד. שם גם קנה לו את חבריו הנאמנים שליווהו לאורך חייו, עמיתי יצירה וקשב, שותפי מאכל, משקה וחזיר וּחֶבֶר מליצים ומסייעים.

על התבלטותו של שוברט בימי הפנימייה כתב לימים חברו פון שפאון, כי כאשר הנחה סליירי את מורה ההלחנה, הֶר וְנָצֶל רוֹזֵי'צֶ'קָה, ללמד את שוברט נגינת צ'מבלו, הכריז הלה: "אני לילד הזה אינני יכול לעזור. הוא כבר קיבל הכל מאלוהים". קפלמייסטר סליירי עצמו נטל את העילוי תחת חסותו, ובשנים 1813-1816 לימד אותו הלחנה במעונו הפרטי פעמיים בשבוע.

את חמש הסימפוניות הראשונות שלו חיבר שוברט בתקופת חניכותו אצל סליירי, והשישית נוצרה כשהיה כבר עצמאי ובשל. הלחנת השישית נמשכה זמן רב מקודמותיה - כשישה חודשים - ובתזמורה גם קלרינטים, חצוצרות וטימפני. רק היעדר טרומבונים מבדילה מן התשיעית, שהלחין שוברט בשנה האחרונה לחייו. שתיהן כתובות בדו מז'ור, ועל כן קרויה השישית "הקטנה" והתשיעית "הגדולה".*

שוברט לא זכה לשמוע ביצוע פומבי של השישית. בפברואר 1818 נוגנה בבית פרטי בווינה**, ורק כחודש אחרי מותו, בדצמבר 1828, נוגנה בקונצרט של "אגודת ידידי המוסיקה של וינה", לזכרו.

הפרק הראשון, במבנה הסונטה, נפתח אסרטיבית. כלי הנשיפה והטימפני מובילים לאט בתחילה ומהר אחר כך עד לקודה נמרצת. יש הרואים בפרק מחווה לסגנון האיטלקי של רוסיני, שזכה אז להערכה בווינה, והמשתקף גם בשתי ה"פתיחות בסגנון איטלקי" שחיבר שוברט ב-1817.

בשני קצות **הפרק השני** גרסה שוברטית לשיר עממי לירי, ובתווך - טריליות סטקטו מדמות צחקוקים ואפילו טרנטלה - שוב אלמנט איטלקי.

שוברט העריך את בטהובן, וה**פרק השלישי** נושא סממן בטהובני מובהק: סקרצו שמו, כפרקים השלישיים בכמה מן הסימפוניות של בטהובן. המשקל 3/4, והמפעם פרסטו בתחילה ואטי יותר אחר כך.

בפינאלה, כבדיברטימנטו (בידור), נושאים צצים וחומקים, כדי לפנות מקום לנושאים חדשים. מעין גלגל ענק מסתובב לו כאן, כגלגל הפראטר הווינאי, שמשך אליו מבקרים מאוסטריה כולה ומקצווי אירופה.

דיאלוג מתמיד מאפיין את הסימפוניה הזאת: בין כלי הקשת לבין גלריית כלי הנשיפה: החלילים, האבובים, הקלרינטים, הבסונים, הקרנות והחצוצרות. וגם התוף אינו מרבה לדמום.

*התשיעית גם ארוכה מן השישית: כ-55 דקות.
**ביתו של אוטו הטוויג, מנהלה של תזמורת חובבים, שצמחה מתוך הרביעייה הקאמרית של משפחת שוברט.

Aria

Avner Biron conductor

Chen Reiss soprano

George Frideric Handel (1685-1759)

Cantata "Crudel tiranno amor" HWV 97

Dikla Baniel (1967)

For Naomi

Heitor Villa-Lobos (1887-1959)

Bachianas Brasileiras no. 5

Intermission

Franz Schubert (1797-1828)

Symphony no. 6 in C Major

("Little C Major") D. 589

Tel Aviv / Tel Aviv Museum of Art

Friday, May 25 2018 at 13:00

Saturday, May 26 2018 at 21:00

Sunday, May 27 2018 at 20:00

Jerusalem / Jerusalem Theater

Monday, May 28 2018 at 20:30

Kfar Shmaryahu / Weil Center

Wednesday, May 30 2018 at 20:30

Savyon / Cultural Center

Thursday, May 31 2018 at 20:30

Zichron Yaakov / Elma Arts Center

Saturday, June 2 2018 at 21:00

The Israel Camerata Jerusalem

Music Director and Founder: **Avner Biron**

The musicians

*principal player **assistant principal

1st Violin

Matan Dagan*
Natasha Sher*
Carmela Leiman**
Denice Djerassi
Yuki Ishizaka
Sophia Kirsanova
Roman Yusupov

2nd Violin

Hadas Fabrikant*
Eduard Reznik*
Arnold Kobiliansky
Michael Kontsevich
Keren Shoshani
Omri Tzach

Viola

Michael Plaskov*
Doron Alperin
Boris Rimmer
Eduard Shubaev

Cello

Marina Katz*
Zvi Orleansky*
Alexander Sinelnikov**
Esther Valladares

Bass

Dmitri Rozenzweig*
Shai Pekar

Flute

Esti Rofé*

Oboe

Muki Zohar*
Ori Meiraz

Bassoon

Mauricio Paez*
Kristijonas Grigas

French Horn

Alon Reuven*
Ruth Varon

Timpani

Karen Phenpimon-Zehavi*

Guest musicians: Daphna Itzhaki, flute; Eli Eban, Mor Levin, clarinet;
Raz Arad, Dan Varon, trumpet; Iris Globerson-Hirsh, harpsichord

Board of Directors and Members of Association

*Member of the board

Roni Zehavi*, Chairman
Jacob Aizner*
Prof. Ruth Arnon*
Avner Azulay
Talma Barabash-Knoller, CPA
Prof. Avi Ben Basat

Prof. Shlomo Biderman
Dr. Yoram Blachar*
Dr. Shmuel Cabilly
Ruth Cheshin*
Ilan de Vries*
Robert Drake

Prof. Menachem Fisch
Orly Froman*
Prof. Benny Geiger*
Efrat Weiman Gershony*
Yair Green, Adv.*

Prof. Moshe Hadani*
Prof. Uri Karshon
Raanan Kop, CPA*
Moshe Michles*
Prof. Dafna Schwartz*

Dov Shafir
Baruch Shalev
Dr. Lea Shamir-Shinan
Yehuda Zisapel
Gershon Zohar

Administration

CEO: Amiram Shealtiel
Administrative Manager: Michael Kontsevich
Producer: Anat Richter

Sales Manager: Dagan Feder
Librarian: Guy Armon
Stage Manager: Valery Aksyonov

Assistant to CEO: Jezabel Cohen
Legal Advisor: Adv. Ami Folman
Accountant: Sarit Yitshaki

Office: 13 HaHagana St. (HaGiv'ra HaTsarfati) Jerusalem | Tel: +972-2-5020503 Fax: +972-2-5020504

Internet: www.jcamerata.com | Email: info@jcamerata.com

The Orchestra is supported by: The Ministry of Culture and Sport | The Municipality of Jerusalem
and by the generous support of various donors.

34
2017
2018

Aria

Aria

THE ISRAEL CAMERATA JERUSALEM
MUSIC DIRECTOR: AVNER BIRON